

הט (בת ים) 22955-01-25 - אופק קפיטל אשראי עסקי בע"מ נ' ניר ניסן ישראלי

ה"ט (בת-ים) 22955-01-25 - אופק קפיטל אשראי עסקי בע"מ ואח' נ' ניר ניסן ישראלישולם בת-ים
ה"ט (בת-ים) 22955-01-25

1. אופק קפיטל אשראי עסקי בע"מ
2. גיא סגמן

נגד

ניר ניסן ישראלי

בית משפט השלום בבתי-ים

[13.08.2025]

כבוד השופטת, סגנית הנשיאה רונית אופיר

החלטה

- לפני עתירת המבקשים, ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת, בהתאם לחוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2002 (להלן: "החוק"), כנגד המשיב.
- המבקשת 1, חברת אופק קפיטל אשראי עסקי בע"מ (להלן: "המבקשת") היא חברת אשראי חוץ בנקאי. המבקש 2, מר גיא סגמן, מכהן כמנכ"ל המבקשת ובעל השליטה בה (להלן: "המבקש").
- המשיב הוא בעל תאגידים, אשר נטלו אשראי מהמבקשת.
- לטענת המבקשים בבקשה, עם תחילת קריסת התאגידים של המשיב, החלה מסכת של הטרדות וניסיונות לא פוסקים למרר את חיי המבקשים והפועלים מטעמה, וזאת על מנת למנוע מהמבקשת לממש את זכויותיה כלפי התאגידים הללוים וכלפי הערבים לחובותיהם, הם בני משפחתו של המשיב.
- לטענת המבקשים, המשיב החל בהטרדות בלתי פוסקות כלפי המבקשים או מי מטעמם. במסגרת זו שלח הודעות מטרידות ומאיימות, הגיש תלונות שווא כנגד בא כוחם במשטרה, החל לפרסם ברשת הפייסבוק ובאמצעות הוואטסאפ פוסטים שקריים במטרה להכפיש את המבקשת ובעלי מניותיה. בשל כך עתרו המבקשים למתן צו במעמד צד אחד.
- לא מצאתי ליתן צו במעמד צד אחד, והבקשה נקבעה לדיון במעמד הצדדים ליום 19.1.2025. בשל בקשות דחייה שונות, נדחה הדיון, תוך שהצדדים הגיעו להסכמה כי יינתן צו ארעי עד למועד הדיון.
- ביום 21.1.2025 הוגשה תגובת המשיב, במסגרתה נטען כי מדובר בבקשה טורדנית שהוגשה ממניעים פסולים ובחוסר תום לב כתגובת נגד על תלונה במשטרה שהגיש המשיב כנגד המבקשים וכתגובת נגד לתלונות שהגיש לממונה על הלוואות חוץ בנקאיות כנגד המבקשים. לטענת המשיב, בין הצדדים מתנהל הליך מקביל, בתביעה שהגיש כנגד המבקשים ובקשה זו מהווה ניסיון של המבקשים לחמוק מדיונים ומחקירות.
- בסופו של יום, דיון במעמד הצדדים התקיים ביום 25.2.2025 במסגרתו העידו המבקש והמשיב ונחקרו בחקירה נגדית. הצדדים ביקשו לסכם בכתב. סיכומי המבקשים הוגשו ביום 20.4.2025. סיכומי המשיב לא הוגשו עד היום, וזאת חרף בקשות ארכה שונות אשר נענו (האחרונה שבהם הוגשה ביום 31.7.2025 במסגרתה ניתנה ארכה עד ליום 10.8.2025).

9. עוד אציין כי בתיק תלויה ועומדת בקשת המבקשים לפי פקודת ביזיון בית המשפט (בקשה מס' 13), אליה אדרש בהמשך.
המסגרת הנורמטיבית
10. החוק למניעת הטרדה מאיימת התשס"ב-2001 (להלן: "החוק") מגדיר בסעיף 2 שבו, מהי הטרדה מאיימת וזו לשונו:
"א) הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו, או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו.
(ב) מבלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), הטרדה מאיימת כלפי אדם יכול שתהא, בין השאר באחד מאלה:
(1) בבילוש, במארב או בהתחזקות אחר תנועותיו או מעשיו, או בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת.
(2) בנקיטת איומים בפגיעה בו או במאיים עצמו;
(3) ביצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר;
(4) פגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו.
...
- (ג) לעניין חוק זה אחת היא אם המעשים המפורטים בסעיפים קטנים (א) או (ב) נעשו כלפי האדם או כלפי אדם אחר הקרוב לו, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין".
11. בדברי ההסבר של הצעת החוק נאמר, כי המושג "הטרדה מאיימת" מתייחס לדפוסי התנהגות הכוללים הטרדה ואיומים מסוגים שונים הפוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו, או בגופו של כל אדם, ועל פי ניסיון החיים המצטבר מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטריד. גברי ההסבר מבהירים כי אין עניינו של החוק בהכרח בעבירות פליליות אלא אף בהתנהלות של הטרדה ואיומים משתמעים בעקיפין שאינם עולים כדי עבירה פלילית, אשר המכלול שלהם יוצר את ההטרדה המאיימת.
12. החוק מונה שני יסודות אשר בהתקיימם קמה העילה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת: הראשון, כי האדם אשר כלפי מופנית הבקשה ביצע הטרדה בעבר או נקט באיומים כלפי המבקש. השני, הנסיבות תומכות ומבססות את המסקנה כי אותו אדם עלול להטריד או לאיים לפגוע בשלוות חייו, פרטיותו, חירותו או גופו של מבקש הבקשה בעתיד.
13. הפסיקה ראתה חשיבות רבה בנושא ה"חזרתיות" של מעשה ההטרדה. המבחן אינו מבחן סובייקטיבי אלא מבחן אובייקטיבי (וראו לעניין זה: ה"ט (שלום קריות) 43373-12-15 בלס רביב נ' לייבל (30.12.2015); ה"ט (שלום ראשון לציון) 8252-06-17 עזרא נ' מישוריס (23.7.2017); ב"ש (שלום חיפה) 5306/01 מדינת ישראל נ' קזלקופי (25.12.2001); ה"ט (רחובות) 63473-07-20 מרדכי נ' בורפקר (23.8.2020)).
14. החוק הינו חלק ממערך החקיקה הכללית במדינת ישראל שחלקו קיים מקדמת דנא וחלקו חקיקה חדשה יחסית הבאה, למנוע ולעצור ככל האפשר, התנהגות אלימה בחברה הישראלית, תוך הקפדה ושמירה על כבוד האדם וחירותו ויישום העקרונות והיסודות שנקבעו בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, בחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981, בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, בחוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א-1991 ובחוק העונשין, תשל"ז-1977.

15. בצד הרצון לשמור על אינטרס המוטריד בעתיד יש - גם באותה מידה - חובה לשמור שזכות לגיטימית של המשיב-החשוד כמטריד, לא תיפגע, וביניהם זכויות יסוד בסיסיות כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי והזכות לחירות ולאוטונומיה (וראו ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלונית (28.4.2011)). על כן כשכבית המשפט בוחן האם יש מקום ליתן את אחד הצווים מכוח החוק עליו לאזן בין הזכויות של המבקש והמשיב. ומכאן לענייננו.
16. המבקש העיד בדיון אודות ההטרדה המתמשכת מצד המשיב, אשר כללה קללות, שליחת הודעות לבא כוח המבקשים, פרסום ברשתות החברתיות, יצירת קשר עם בתו של אחד מבעלי המניות של המבקשת - אשר אינה קשורה למבקשת, הודעות אישיות שכתב המשיב למבקש אשר נושאות אופי מאיים (עמ' 3 לתמליל ש' 21-39 ועמ' 4 ש' 9-33). המבקש העיד על החזרתיות שבהטרדה ועל האסקלציה שחלה בה. התרשמותי מהתכתובות שצורפו הן לבקשה והן לתגובה לבקשה לשינוי מועד דיון היא כי אומנם אין בכל תכתובת כשלעצמה בסיס נפרד, אולם צירופן של התכתובות, אשר נשלחו כמסכת יחד עם יצירת הקשר עם ביתו של בעל המניות וההודעות לבא כוח המבקשת, מהווה פגיעה בשלוות חייו של המבקש ושל מי מטעמה של המבקשת ומהווה מכלול של הטרדה ואיומים.
17. המשיב בתגובתו אינו מכחיש את המעשים המיוחסים לו אלא טוען למניעים זרים מצד המבקשים. בין היתר טען כי המבקשים מנסים להטריד ולאיים על אביו, אולם לא הוגשו כל ראיות לכך. כאמור, המשיב לא הגיש סיכומים מטעמו.
18. לאחר ששמעתי את הצדדים, שמעתי את העדויות ועיינתי בחומר שהוגש לפני מצאתי כי יש להותיר את הצו על כנו, ולהאריכו כך שיחול למשך שישה חודשים נוספים מהיום. גם האיזון בין זכויות המבקשים ובין זכויות המשיב מטה את הכף לטובת הותרת הצו על כנו. שכן, לא הוכח מהו הנזק שייגרם למשיב מהותרת הצו על כנו. בין הצדדים מתנהלים הליכים משפטיים, אשר במסגרתם ניתן להביא את טענות הצדדים, באופן מקובל בהליכים משפטיים ובצירוף ראיות. למשיב יהיה את יומו לשטוח את טענותיו כנגד המבקשים, אולם זאת שלא בדרך של איומים והטרדה.
19. על כן הצו הארעי מיום 2.2.2025 יעמוד על כנו למשך שישה חודשים מהיום. בהתאם לצו נאסר על המשיב:
א. להטריד את המבקשים או מי מטעמם בכל דרך ובכל מקום, בין במישרין ובין בעקיפין.
ב. לאיים על המבקשים או מי מטעמם בכל דרך ובכל מקום, בין במישרין ובין בעקיפין.
ג. לבלוש אחר המבקשים או מי מטעמם, לארוב להם, להתחקות אחר תנועותיהם או מעשיהם או לפגוע בפרטיותם בכל דרך ובכל מקום, בין במישרין ובין בעקיפין.
ד. ליצור עם המבקשים או מי מטעמם כל קשר בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר או בכל דרך אחרת.
ה. ליצור עם האורגנים במבקשת 1 כל קשר בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר או בכל דרך אחרת, לרבות עם מי מבני משפחותיהם או מי מטעמם.
ו. להימצא במרחק הנופל מ-100 מ' ממשרדי המבקשת 1 או מדירות המגורים, מרכבם, ממקום עבודתם או מכל מקום אחר שהמבקשים או מי מטעמם נוהגים להימצא בו בקביעות.
טענות על הפרת הצו אשר תקווה שלא תבואנה, יש להפנות למשטרת ישראל.
בקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט
20. ביום 19.5.2025 הוגשה על ידי המבקשים בקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט (בקשה מס' 13). חרף הארכות הרבות שניתנו, לא הוגשה תגובת המשיב.
21. אציין כי הבקשה הוגשה ללא תצהיר תומך. מכל מקום, מדובר בהליך אכיפה קיצוני, ועל כן נקבע לגביו לא אחת כי יש להעניקו רק בהעדר דרך חמורה פחות (רע"א 3888/04 שרבט נ' שרבט (14.12.2004)). המסגרת הנורמטיבית בגדרה הוגשה הבקשה - החוק למניעת הטרדה מאיימת - כוללת חלופה פוגענית פחות, ומתאימה יותר היא פנייה למשטרת ישראל. הצו מאפשר למשטרה לחקור את האדם כנגדו ניתן הצו על עצם הפרתו של הצו ולהביא, על פי שיקול דעתה את המבצע לדין. בהינתן חלופה זו ונוכח ההלכה המנחה, אין מקום בענייננו להיעתר לבקשה על פי פקודת ביזיון בית המשפט.
22. בענייננו לא נטען כי נערכה פנייה למשטרת ישראל וממילא אין כל אינדיקציה בדבר פנייה למשטרת ישראל בדבר ההפרה הנטענת.
23. על כן, בידי המבקשים לפנות למשטרת ישראל אשר חזקה עליה כי תבצע את עבודתה, תחקור ביסודיות וברצינות את התלונה והכל בהתאם לשיקול דעתה.
24. אשר על כן הבקשה לפי פקודת הביזיון נדחתה.
בנסיבות העניין, אין אני עושה צו להוצאות.
ניתנה היום, י"ט אב תשפ"ה, 13 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.